

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Ernest Apotheke, s. r. o., IČ: 255 84 014**, se sídlem Praha 1, Lannova 2061/8, zastoupen JUDr. Janem Arnoštem, advokátem v Praze 1, Na Poříčí 1071/17, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem v Praze 2, Štěpánská 15, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ústředního inspektorátu žalované ze dne 4. 10. 2012, č. j. ČOI 101649/12/O100/3000/12/Pe/Št,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 14. 11. 2012 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 4. 10. 2012, č. j. ČOI 101649/12/O100/3000/12/Pe/Št, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského (dále jen „Správní orgán prvního stupně“), ze dne 30. 7. 2012, č. j. ČOI 90764/12/3000/P/HT.

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši 6.000 Kč za správní delikty podle § 24 odst. 7 písm. a), h) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. 12. 2013. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Porušení zákona o ochraně spotřebitele mělo spočívat

1. v porušení právní povinnosti dle § 3 písm. c) téhož zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že při kontrole dne 23. 4. 2012 v provozovně „Lékárna“, Uherské Hradiště, Havlíčkova 1239, u 1 druhu výrobku (Dětský svět lesního čaje – 40,40 Kč namísto 39 Kč) účtoval jinou cenu (+ 1,40 Kč v neprospěch spotřebitele), než se kterou byl spotřebitel seznámen před uzavřením kupní smlouvy prostřednictvím cenovky;
2. v porušení právní povinnosti dle § 12 odst. 2 písm. a) téhož zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že dne 23. 4. 2012 v provozovně „Lékárna“, Uherské Hradiště, Havlíčkova 1239, cenu u 5 druhů prodáváných výrobků (URGO poškozené nehty gel – deklarovaná cena 290 Kč při ověřené ceně přes pokladnu 300,50 Kč; MaxiQ tobolky 1+1 bal. – deklarovaná cena 229 Kč při ověřené ceně před pokladnu 237,30 Kč; Ricola kräuter orig. – deklarovaná cena 45 Kč při ověřené ceně přes pokladnu 46,60 Kč; Pargavit vitamín C tbl. 90 – deklarovaná cena 78 Kč při ověřené ceně přes pokladnu 80,80 Kč) budila zdání, že je nižší, než jaká byla ve skutečnosti.

Žalovaný správní orgán se v rozhodnutí o odvolání vypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami. Především zdůraznil skutečnost, že si zřejmě odvolatel neuvědomuje, že v žádném případě nelze připustit existenci rozdílu mezi účtovanou cenou a cenou na účtence (dokladu o prodeji výrobku). Pokud k tomuto rozdílu dojde, pak prodávající porušil povinnost uloženou mu v § 3 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele, protože cenu při prodeji výrobku nesprávně účtoval. V souvislosti s tím žalovaný zdůraznil, co si prodávající zpravidla neuvědomují, a to že správnou cenou z pohledu zákona o ochraně spotřebitele (tedy cenou platnou v okamžiku nabídky výrobku spotřebiteli), je jen ta cena, již je výrobek označen, tedy cena, s níž byl spotřebitel seznámen a o níž také uvažoval. Po spotřebiteli nelze spravedlivě požadovat, aby uvažoval (a počítal) s tím, že prodávající neuvedl cenu správnou (zmýlil se při označení výrobku cenou), a pro ten případ s tím byl srozuměn. Zákon o ochraně spotřebitele oprávněně očekává od prodávajícího, že bude ke spotřebiteli přistupovat s náležitou odbornou péčí, která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Mimo jiné to znamená, že bude věnovat odpovídající pozornost rovněž označování výrobků správnými cenami tak, aby byl spotřebitel vždy řádně a včas informován o cenách nabízených výrobků.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že žalovaný potvrdil rozhodnutím o odvolání příkaz, proti němuž již dříve podal odpor.

Žalobce namítal, že spotřebitel byl vždy informován o ceně na jeho dotaz před tím, než učinil závaznou poptávku. Navíc vždy byla účtována správná cena, když v několika případech byla na krabičce produktu uvedena cena, která odpovídala ještě DPH z roku 2011. Spotřebiteli nemohla vzniknout újma.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože žalovaný s e nevypořádal s celou šíří odvolacích námitek, např. o tom, že nebylo přihlédnuto k dobré spolupráci žalobce s ČOI.

Žalobce namítal, že žalovaný odůvodnil nedůvodnost odvolání deliktem, který nebyl při kontrole zjištěn, a za který nebyl postižen.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření ze dne 19. 12. 2012 sdělil, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci. Připustil, že v písemném vyhotovení rozhodnutí o odvolání uvedl ve výrokové části, tak i v odůvodnění nesprávné datum a č. j. prvostupňového rozhodnutí, přičemž oba tyto údaje se vztahovaly k příkazu, který byl zrušen na základě včas podaného odporu. Opravným usnesením ze dne 6. 12. 2012 byla tato pochybení rozhodnutí o odvolání ze dne 4. 10. 2012 opravena. Ve zbytku odkázal na svou argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí a navrhnul, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 24. 11. 2015, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný v písemném vyhotovení rozhodnutí o odvolání ve výrokové části i v odůvodnění uvedl nesprávné datum a č. j. prvostupňového rozhodnutí, přičemž oba tyto údaje se vztahovaly k příkazu, který byl zrušen na základě včas podaného odporu, v čemž spatřoval nesrozumitelnost tohoto výroku, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Městský soud v Praze má za to, že procesním postupem žalovaného, tedy opravným usnesením ze dne 6. 12. 2012 byla tato vada odstraněna. Přitom z kontextu celého průběhu tohoto správního řízení je zřejmé, že se skutečně jednalo o prostou vadu v psaní, která nemohla způsobit nesrozumitelnost, popř. nezákonnost napadeného rozhodnutí. Oprava za daného stavu věci byla přiměřenou nápravou. Této námitce tedy soud nevyhověl.

Tomuto závěru koneckonců odpovídá rovněž závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012, 3 Ads 14/2012 – 72, podle něhož „Nesprávná identifikace“ prvoinstančního správního rozhodnutí ve výrokové části rozhodnutí odvolacího správního orgánu, která je svých charakterem zřejmou nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního ani jinou vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního.

Podle § 24 odst. 7 zákona o ochraně spotřebitele prodávající se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3,

h) informaci o ceně poskytuje v rozporu s § 12,

Podle § 3 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele prodávající je povinen prodávat výrobky a poskytovat služby za ceny sjednané v souladu s cenovými předpisy a ceny při prodeji výrobků nebo poskytování služeb správně účtovat; při konečném účtování prodáváných výrobků a poskytovaných služeb v hotovosti se celková částka zaokrouhluje vždy k nejbližší platné nominální hodnotě zákonných peněz v oběhu.6a)

Pokud jde o právní úpravu dopadající na uvedený případ, dle § 3 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele je prodávající povinen prodávat výrobky a poskytovat služby za ceny sjednané v souladu s cenovými předpisy a ceny při prodeji výrobků nebo poskytování služeb správně účtovat; při konečném účtování prodáváných výrobků a poskytovaných služeb v hotovosti se celková částka zaokrouhluje vždy k nejbližší platné nominální hodnotě zákonných peněz v oběhu. Dle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se zakazuje užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky. Ve smyslu § 12 odst. 1 téhož zákona je prodávající dále povinen informovat v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb vhodně zpřístupnit. Zároveň je ve smyslu § 15 odst. 1 téhož zákona prodávající povinen na žádost spotřebitele výrobek předvést, umožňuje-li to povaha výrobku.

Podle § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající je povinen informovat v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit.

Podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele informace o ceně nebo okolnost, že informace je neúplná anebo chybí, nesmí zejména vzbuzovat zdání, že cena je nižší, než jaká je ve skutečnosti,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. ledna 2006, č. j. 3 As 37/2005-59, skutečnost, že prodejce uváděl v cenících ceny neobsahující daň z přidané hodnoty, je způsobilá vzbudit ve spotřebiteli zdání, že cena je nižší než ve skutečnosti, a to tím spíše tehdy, pokud ceník prodejce obsahoval dílem ceny s již připočtenou daní z přidané hodnoty a dílem ceny tuto daň neobsahující, a je porušením § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

Městský soud v Praze při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.

Žalobce dále namítal, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že i kdyby se žalobce nedopustil nebo nebylo jeho jednání kvalifikováno tak, jak kvalifikováno bylo, pak stejně by bylo sankcionovatelné, neboť by bylo závadné z hlediska jiné normy zákona o ochraně spotřebitele. Žalobce namítal, že je mu vlastně kladeno k tíži, cosi co v počátku nebylo předmětem tohoto správního řízení, a o čem v první instanci rozhodováno nebylo. Městský soud v Praze má za to, že tento závěr není zcela přiměřeným pochopením a interpretací textu na str. 5 napadeného rozhodnutí nahoře. Podle názoru soudu je třeba mu

rozumět kontextu s tím, co je uvedeno na předcházející str. 4 dole, kde žalovaný konstatoval námitku uvedenou v odvolání. Námitku týkající se způsobu zjišťování ceny při prodeji, a poté zmíněným textem na str. 5 vlastně vysvětluje, z jakého důvodu tuto odvolací námitku nebylo možno akceptovat. Soud v této argumentaci neshledal žádnou vadu či nezákonnost. Velmi stručně lze tedy v podstatě parafrázovat smysl této argumentace žalovaného tak, že je-li výrobek nabízený spotřebiteli označen cenou, pak tato cena musí být shodná s cenou, která v daném okamžiku se zákazníkovi účtuje. Nelze připustit, aby výrobek byl označen nějakou cenou jinou, a to bez ohledu na to, jestli tato cena je zákazníkovi volně, před tím, než přistoupí k výběru, seznatelná nebo nikoliv. Je-li na obalu výrobku nálepka s cenou, nebo jiné uvedení ceny, potom musí být tento údaj shodný s cenou účtovanou v tom daném okamžiku. Z uvedených důvodů nemohl soud ani tuto námitku shledat důvodnou.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, zejména s tím, že při ukládání sankce nebylo přihlédnuto k dobré spolupráce žalobce s orgány ČOI, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z obsahu napadeného rozhodnutí má soud za to, že se žalovaný správní orgán vypořádal poměrně pečlivě a důsledně se všemi odvolacími námitkami. Zněla-li by žalobní námitka jenom tak, že se odvolací orgán nevypořádal s odvoláním, pak by byla pro nekonkrétnost odmítnuta. Pokud ovšem žalobce zmiňuje, že nebylo přihlédnuto k dobré spolupráci žalobce s orgány ČOI, pak má soud za to, že konkrétně tato námitka byla vypořádána v té části napadeného rozhodnutí, kde ji žalovaný výslovně uvedl. Další odvolací námitky se týkaly diskreční pravomoci správního orgánu. V takovém případě odvolací orgán přezkoumává pouze, zda nedošlo k nežádoucímu vybočení z mezí logických úvah, které předchází závěrům správního orgánu. Na tomto místě je třeba vytknout správnímu orgánu pouze nevhodné použití slovního spojení „vědomé uvádění nepravdy“, a to proto, že pro takový závěr není ve správním spisu dostatečná opora. Nad to musí soud poukázat na to, že kritérium dobré spolupráce, resp. součinnosti žalobce s orgány ČOI není v zákoně o ochraně spotřebitele výslovně uvedeno jako kritérium, k němuž by bylo nutno přihlédnout při úvaze o výši pokuty. Správní orgán přihlíží pouze k závažnosti správního deliktu, přičemž jako bod kritéria je v zákoně uveden způsob spáchání, následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. V tomto směru tedy žalobce ani správním orgánům prvního i druhého stupně nic nevytýká. Městský soud v Praze má tedy za to, že ani tato námitka nebyla tedy důvodná.

Pokud jde o námitky, které žalobce uvedl při jednání dne 24. 11. 2015, tedy námitky proti tomu za jakých okolností byl pořízen kontrolní protokol, je nezbytné poukázat na to, že tato námitka v původně a včas podané žalobě uplatněna nebyla. Byla-li uplatněna až u ústního jednání, potom byla uplatněna opožděně a soud k ní ve smyslu § 71 soudního řádu správního nemůže přihlédnout.

Pokud pak žalobce zmínil nepřiměřenou výši uložené pokuty, soud musel tuto poznámku vzít v úvahu, vzhledem k tomu, že má ze zákona pravomoc provést případnou moderaci výše uložené sankce. Nicméně žalobce v podstatě žádné skutečnosti, které by mohly vést soud k moderaci výše uložené pokuty, neuvedl. Vzhledem k tomu, že výše horní hranice sankce stanovilo ustanovení § 24 odst. 10 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele do 5,000.000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 7 písm. h), jako tomu bylo v inkriminované věci, a soud tedy přezkoumával jen zda, tato hranice byla respektována, což je očividné, byla-li uložena sankce ve výši 6000 Kč tedy ve výši řádově tisíce horní hranice,

má soud za to, že pokuta uložena ve výši, která má účinek výchovný, resp. preventivní a rozhodně tedy není okolností věci nepřiměřená. Žalobce ani žádné důvody nepřiměřenosti neuvedl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. listopadu 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpínová